

ائتلاف غیررسمی دو گروه شورشی در مبارزه با حکومت مرکزی

رحیم حمیدی

تفاوت با داعش ندارد. اگر گروه داعش یک گروه تروریست و دهشت‌افکن است گروه طالبان دست کمی از آن‌ها ندارد. در عمل و رفتار نیز، دو گروه شباهت‌های بسیاری با همدیگر دارد. اگر چه در رسانه‌های بین المللی گروه داعش افراط‌گرا تر به تصویر کشیده شده است اما واقعیت امر این است که گروه طالبان دست کمی از گروه داعش ندارد. بنابراین، گفتگو و مصالحه با این گروه نتیجه بخش نخواهد بود. حتی ائتلاف غیر رسمی این گروه با داعش خود بیانگر آن است که گروه طالبان نزدیک شدن با داعش را از حکومت افغانستان ترجیح می دهد.

این ائتلاف تأثیری به سزای در میدان جنگ دارد. هر دو گروه فرصت بیشتر برای تجدید قوا خواهد یافت. انرژی خود را تنها صرف مبارزه و جنگیدن با نیروهای امنیتی افغانستان خواهد نمود. با این حال، حکومت ازارهای مهم در اختیار دارد تا هر دو گروه را سرکوب نماید. بدون شک حضور نیروهای بین المللی در افغانستان یک ابزار مهم در اختیار حکومت افغانستان است که حکومت می تواند از ظرفیت ها و توانایی رزمی این نیروها در سرکوب این گروه استفاده نماید. در عین حال، کمک های بیشتری برای توانمند ساختن نیروهای امنیتی افغانستان جذب نماید. اینکه حکومت افغانستان از این ظرفیت ها چگونه استفاده خواهد کرد بستگی به دستگاه دیپلماسی و ظرفیت‌های نخبگان سیاسی کشور دارد. اگر نخبگان سیاسی از ظرفیت های موجود به صورت درست استفاده نمایند بدون شک، نیروهای امنیتی کشور قربانی بیشتری خواهد داد. در پایان این نوشتار باید متذکر شوم که گروه طالبان داعش را بر حکومت افغانستان و مردم افغانستان ترجیح داده است/ می دهد. این باید پیام روشن برای حکومت و نخبگان سیاسی ما باشد که گروه طالبان جنگ را بر گفتگو و مصالحه ترجیح داده‌اند. بنابراین، به جای صرف بودجه شورای عالی صلح بهتر آن است که آن را روی تأمین و تجهیز نیروهای امنیتی کشور صرف نموده و این دو گروه را سرکوب نماید. مسأله طولانی را در پیش رو داریم. موفقیت ما در درس گرفتن از گذشته و رفتارهای دشمن است. بی توجهی به گذشته و رفتارهای دشمن باعث شکست ما و قربانی نیروهای امنیتی کشور خواهد شد.

نبره‌های امنیتی افغانستان از خود نشان خواهد داد. یکی از دلایل ائتلاف غیر رسمی این دو گروه حضور اعضای تحریک طالبان پاکستانی در صفوف گروه داعش است. برای سال‌های متمادی تحریک طالبان پاکستانی خود را تابع گروه طالبان افغانستان به رهبری ملا محمد عمر می دانست. در واقع، تحریک طالبان پاکستانی پیوند دیرینه با گروه طالبان افغانستان دارد. در بسی موارد، تحریک طالبان پاکستانی میزان اعضای ارشد گروه طالبان افغانستان بوده اند و برعکس در مواقع حملات ارتش پاکستان بر مواضع تحریک غیر رسمی میزبان اعضای گروه طالبان افغانستان از آن‌ها میزبانی نموده است. بنابراین، آشنایی دیرینه تحریک طالبان پاکستانی با گروه طالبان افغانستان باعث ائتلاف غیررسمی میان این دو گروه شده است. عامل دیگر واگذاری صلاحیت بیشتر در امر مبارزه با گروه طالبان و داعش از سوی باراک اوباما، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا به نیروهای این کشور در افغانستان است. با افزایش حملات گروه طالبان و به خطر سسقوط برخی ولایات افغانستان و

بجنگند. براساس گزارش‌ها، افراد داعش به دیدار اعضای گروه طالبان در ولایت کنر رفته‌اند تا اعتماد گروه طالبان را جلب نموده و در مبارزه با نیروهای امنیتی افغانستان و نیروهای بین المللی متحد شوند. به نظر می رسد که دو طرف به یک سری توافقات دست یافته‌اند. زیرا، در دو ماه گذشته، این دو گروه با همدیگر درگیر نشده اند. گروه داعش به تسلیحات آمریکایی در ولایت ننگرهار دست یافته بود. در میان وسایل و تجهیزات جنگی شناسنامه یک سرباز آمریکایی نیز دیده می شد. این نشان می دهد که این گروه قدرتمند شده اند و ظرفیت به چالش کشیدن نیروهای امنیتی و حتی بین المللی را دارد. اکنون که گروه طالبان و داعش وارد یک ائتلاف غیررسمی و شکننده شده است مبارزه با این دو گروه در ولایت ننگرهار و در آینده در ولایت کنر سخت و دشوار می شود. درگیری میان این دو گروه در دو سال گذشته بدون شک، تأثیری بسزایی در تعریف شان داشته است. جنگ و گروه هم هزینه انسانی و هم هزینه مالی و تسلیحاتی بر این دو گروه وارد می کرد. اکنون که دو طرف آتش بس نموده است فرصت تجدید قوا و مقاومت بیشتر در برابر امنیتی افغانستان و نیروهای بین المللی

سرمقاله ناامیدی در مبارزه با فساد

حفیظ الله زکی

دیروز سخنان یکی از مسؤلان دفتر سازمان ملل متحد در افغانستان به شدت تکامل داد. سخنان این مقام سازمان ملل از یک طرف خشم و نفرت انسان را نسبت به دولت‌مردان خابین و فاسد افغانستان بر می انگیزد و از سوی دیگر سبب شرمندگی شهروندان با وجدان افغانی می گردد. این مقام سازمان ملل از فساد گسترده و بی رویه در نهادهای دولتی افغانستان به شدت انتقاد کرد و برای ریشه کن کردن فساد از ادارات دولتی اعلام آمادگی کرد. او که در هنگام سخنرانی از شدت خشم قلمش را شکست، گفت که در مدت چندین سال متأسفانه هیچ وزیر و حتا معاون وزیر فعلی با پیشین به دلیل دست داشتن در فساد به دادگاه کشانده نشده است.

او افزود تا حال شش هزار مقام دولتی دارایی‌های خود را ثبت کرده‌اند، اما هیچ کسی صحت و سقم آن را بررسی نکرده است. حکومت افغانستان قانون دسترسی به اطلاعات را تصویب کرده، ولی در عمل اگر فردی برای گرفتن اطلاعات به یک اداره حکومتی برود، مأموران او را مسخره و از اداره بیرون خواهد کرد. وی اعلام کرد که جامعه بین‌المللی و سازمان ملل حاضر است که پول‌های سیاهی را که برخی از مقام‌های حکومتی و افراد پرتفوذ در بانک‌های خارجی ذخیره کرده‌اند، به کشور بازگرداند و در محاکمه کشاندن خود آنها نیز با دولت افغانستان همکاری کند. فساد به لحاظ پیامد و نتایج زیانبارش، امروزه در ردیف تروریسم و مافیای مواد مخدر در افغانستان قرار گرفته و در عمل نیز با این دو پدیده پیوند ناگسستنی پیدا کرده است. تروریسم، مافیای مواد مخدر و فساد سه محور تباہی و عقب مانی افغانستان به شمار می رود که در تعامل با یکدیگر بنیاد یک نظم عقلمانی و کار آ در کشور را ناممکن می سازد. فساد اداری تنها به رشوه دهی و رشوه ستانی محدود نمی شود، مصادف فساد اداری دامنه وسیعی از روابط و مناسبات غیر قانونی را در بر می گیرد که به عنوان یک نورم در ادارات افغانستان پذیرفته شده و تقریباً رسمیت پیدا کرده است. حکومت وحدت ملی مبارزه با فساد را در اولویت کاری خود قرار داده بود و از سه فرمان اول رییس جمهور یکش مربوط به فساد اداری بود که به بازگشایی پرونده کابل بانک انجامید. تشکیل کمیته تدارکات ملی و ایجاد کمیسیون مشترک نظارت و ارزیابی از مبارزه فساد اداری و تشکیل دادگاه ویژه مبارزه فساد از مهمترین کارهای حکومت وحدت ملی در راستای مبارزه با فساد اداری به شمار می رود. اما متأسفانه چنین اقداماتی در عمل نه تنها در جهت کاهش فساد مؤثر واقع نشده که به آن عمق و گستره بیشتری بخشیده است. بخش عمده فساد در روند استخدام کارمندان دولتی؛ عقد قراردادهای غصب زمین و جایدادهای دولتی، مواد مخدر، قاچاق، معادن، بانک‌ها قابل مشاهده است که حکومت تا هنوز در هیچ یک از این بخش‌ها کار در خور توجهی انجام داده نتوانسته است. مهم این است که در فساد های کلان بای بسیاری از مقامات عالی رتبه دولتی دخیل اند که حکومت توان تحقیق و به محکمه کشاندن آنها را ندارد. امروزه افغانستان در ردیف سوم کشورهای فاسد جهان قرار گرفته و نام افغانستان با تروریسم، مواد مخدر و فساد در دنیا گره خورده است. افغانستان به همین خاطر یکی از بدنام ترین حکومت های جهان را دارا می باشد. در حالی که اغلب مردم افغانستان گرسنه هستند، دولت‌مردان آن سالانه چندین بار در بهترین کشورهای دنیا سفر تفریحی می روند و از گران قیمت ترین فرودگاه‌ها خرید می کنند و در بهترین هتل ها اقامت می گزینند. حکومت وحدت ملی که در آغاز، مبارزه با فساد را در دستور کار خود قرار داده بود، اکنون خود به عامل گسترش فساد تبدیل شده است. دوام این امر می تواند افغانستان را به سوی نابودی و سقوط سوق دهد. اگر کشورهای کمک‌کننده به این نتیجه برسند که دولت گام‌های عملی و منظم در مبارزه با فساد بر نمی دارد، آنگاه ادامه کمک برای افغانستان توجیه نخواهد داشت. اکنون افغانستان از وضعیت استثنایی حمایت جامعه جهانی برخوردار است، ولی اگر این کشور به تعهداتش در برابر جهان عمل نکند، ممکن است در آینده از میزان کمک های بین المللی کاسته شود.

به تعلیم و تربیه بیشتر اهمیت بدهیم

رضا رها/ قسمت دوم و پایانی

و از حدود هشت هزار مکتب مورد نیاز به تعداد (۵۴۲۵) باب مکتب اکثراً تخریب شده فعال گردید. و از ۹۳۴۶۶ نفر معلم، فقط ۶۴۸۴۹ معلم، آنهم اغلب افراد غیر مسلکی به کار آموزش اشتغال داشتند. در حالی امار ارائه داده شده در سال ۱۳۸۵ نشان می دهد که به تعداد ۵،۴ میلیون شاگرد که ۱،۹ میلیون آنرا دختران تشکیل می دهند در ۸۴۰۰ مکتب توسط ۱۳۷۰۰ معلم که ۲۸ فیصد آنان را زنان تشکیل می دهند، تعلیمات عمومی خود را فرا گرفتند. این تفاوت خود گویایی انکشافات نسبتاً مطلوبی است که در عرصه معارف کشور به وجود آمده است. از آن زمان تا امروز معارف از لحاظ کمی و کیفی با رشد مداوم همراه بوده است.

چگونگی وضع معارف در کشور رابطه ای تنگاتنگ با اوضاع امنیتی دارد، به هر اندازه که وضع معارف بهبود پیدا کند، به همان اندازه از میزان خشونت، بی بند و باری، جنگ و عملیات‌های انتحاری کاسته می شود. زیرا در همه کشورها امنیت جامعه در گرو ظرفیت اقتصادی و امکانات مادی آن جامعه است و از این جهت رفاه اقتصادی به عنوان غایت و هدف تلاش های جمعی و ملی به شمار می رود؛ اما رشد و رفاه اقتصادی به دو عامل دیگر بستگی دارد که یکی از آنها تربیت نیروهای ماهر و متخصص می باشد و دیگری به کارگیری مهارت‌ها و تکنیک های جدید و مدرن است و تعلیم و تربیه در جهت ارتقای ظرفیت افراد جامعه و تجهیز آنان با فن‌سوز و مهارت‌های مدرن، می تواند نقش بسیار بزرگی را در زندگی اجتماعی ایفا نماید. در یک جمله می توان نتیجه گرفت که تعلیم و تربیه، اساس و زیربنای توسعه همه جانبه کشور و زمینه ساز رشد و تکامل مادی و معنوی افراد آن به شمار می رود و بدون آن نه رفاه اقتصادی میسر می گردد و نه امنیت فزینگی و روانی. اما به شرطی که سیستم تعلیمی که تربیتی کشور با تغییرات، دگرگونی ها و انکشافات جدید دنیای امروز، هماهنگ و سازگار گردد.

چهار صنف رشدیده و چهار صنف اعدادیه) ساخته شد و نصاب تعلیمی آن توسط متخصصینی از کشور هند تدوین گردید. در زمان سلطنت امان الله خان و سلاطین پس از او مکاتب پسرانه و دخترانه در مرکز بعضی از ولایات کشور تأسیس شد و از سال ۱۳۵۷ به بعد خسارات و زیانهای زیاد و جبران ناپذیری به سیستم تعلیم و تربیه افغانستان وارد گردید و این وضع در زمان حاکمیت طالبان به درداورترین و اسف بارترین حالت ممکن تنزل پیدا کرد.

آگاهی و تخصص لازم برخوردار نیستند و بین برنامه های آموزشی و نیازهای اقتصادی و بازار کار رابطه نزدیکی وجود ندارد. در نتیجه افرادی که از این مکاتب فارغ می شوند، بازم از مهارت‌های لازم فنی برخوردار نیستند و برای پیدا کردن کار در کارخانه ها و مؤسسات خصوصی و دولتی با مشکل مواجه می باشند. در کشوری مثل افغانستان شاگردان با پای برهنه، شکم گرسنه، در محیط نامناسب و روی زمین بدون فرش می نشینند و در یک بی برنامه گی مطلق به چیزی بنام درس گوش فرا می دهند؛ بدون این که رابطه آن را با زندگی و نیازهای آن درک کنند.

گرچه سابقه تعلیم و تربیه در افغانستان به پیش از اسلام بر می گردد؛ اما اولین تغییر و تحول در سیستم تعلیم و تربیه را در دوره امیر شیرعلی خان شاهد هستیم که بعداً در زمان پادشاهی امیر حبیب الله خان شکل رسمی به خود گرفت و نخستین مکتب دوازده صنفی با ساختار ۴+۴+۴ (چهار صنف ابتدایی،

ولی باید توجه داشت که تعلیم و تربیه در همه کشورهای یسکان و برابر نیست، بین شاگردان مشغول به تحصیل و ثروت و در آمد کشورهای رابطه ای ناگسستنی برقرار می باشد. در آسیا نسبت کودکان بین ۵ تا ۱۵ سال

کارتون روز
بدرین روز

بدون شرح

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله ییاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

درباین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۶

افغانستان
The Daily Afghanistan

Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine